

HIPOKRYTA (6) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; o jasne.

sg V hipokryto (1). ◇ pl G hipokryt(o)w (1). ◇ A hipokryty (1). ◇ L hipokrytach (1). ◇ (lat.) pl N hipokrytae (2).

Sł stp: ipokryta, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Człowiek fałszywy, dwulicowy, obłudnik [hypocrita, fictus simulator – obłudny, zradny, zradliwy BartBydg 69; hypocrita, Latine simulator – przykryty, symulant albo zwierzchny człowiek, który się umie łasić a wydawać za tego jakim by rad był mian. Vel etiam, idem quod minus, który na się bierze cudzą osobę, błazen Mącz 161a; – pokrytca; est simulator alienae personae: unde historiones et mimi, planipedes, et si qui alii sint fabularum actores, qui personam aliquam assumunt, proprie vocantur hypocritae Calep; nieszczerzy człowiek, obłudny – hypocrita Cn] (6) : [mówi Pokusa] Z hipokrytów biorę ciął/ By dużá łagodność miałá BielKom D2; Lecż to co o Hipokrytách przydawacie ktoż nie widzi ná kogo przymawiacie/ á iáko fámi łtan święty nie chrześciáńskie łzczypiecie y hydżicie. WujJud 212v; WujJudConf 212v; MycPrz II A4; Hypokryto czemu to tylko ábyś był od ludzi widzian/ czyniż? SkarŻyw 375.

Szereg: »hipokryte albo licemiernicy« (1): A gdy też przyłzli Hipokryte álbo Licemiernicy [multos pharisaeorum et saducaeorum Vulg Matth 3/7]/ rzekł im: Narodzye iáłzczorczy kto was náuczył vchodżić przyłzłemu gniewu? BielKron 137.

Synonimy: licemiernik, pokrytca, symulant.